

The screenshot shows a web application window titled 'Pacient' with a sub-header 'Основна інформація'. The form contains the following fields:

- Обліковий номер: 1
- Ім'я: Вадим
- Прізвище: Книш
- Вулиця: Академіка Янгеля (dropdown menu)
- Будинок: 68
- Квартира: 68
- Дата народження: 17.05.2000
- Телефон: (empty)
- Місце роботи: ВДПУ
- Стать: Чол (dropdown menu)
- email: vadim.knysh@gmail.com
- Процедура: (empty)
- Група крові: 2+ (dropdown menu)
- Скарги: Болить голова
- Діагнози: Магнітна буря

At the bottom of the form, there is a blue button labeled 'Добавить запись' (Add record) and a small blue icon with a red 'x'.

Рис. 3. Форма для внесення даних в БД

Розробка електронної медичної карти також зможе надавати дані про діагнози, наявність щеплень, результати аналізів і т.д. не лише медичним працівникам, а й самим пацієнтам. Вони зможуть в будь який час відкрити свою медичну картку та дізнатись всю потрібну інформацію.

Висновки. В кінцевому результаті було отримано варіант БД, в якій буде зібрана вся необхідна інформація про пацієнтів з можливістю швидкого доступу та подальшого їх редагування.

Список використаних джерел

1. Інструкція щодо заповнення форми первинної облікової документації № 025/о «Медична карта амбулаторного хворого». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0669-12> (дата звернення 20.04.2020).

DEVELOPMENT OF A PATIENT'S ELECTRONIC MEDICAL CARD DATABASE

Annotation: This article addresses the importance of creating a patient's electronic medical record and engaging a database to support the medical record system.

Keywords: Tables, Schemas, Database, Server, Microsoft Access

Ольга Колонюк

МОДЕЛЮВАННЯ СИСТЕМ ПІДТРИМКИ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ

Анотація. У статті розглядаються методологічні і технологічні підходи до побудови систем підтримки прийняття рішень для регіональних і державних органів влади, засновані на використанні новітніх інформаційних технологій. Описана загальна структура модельного комплексу з соціально-економічного розвитку регіону та його реалізація на основі методів системної динаміки та сучасних технологій імітаційного моделювання.

Ключові слова: системи підтримки прийняття рішень, соціально-економічний розвиток, моделювання систем, розвиток регіонів.

Постановка проблеми. Проблема визначення векторів подальшого руху підприємств, регіонів, держави – це проблема, яку досліджують уже багато років, але з часом не втрачає своєї актуальності. Оточуюче соціально-економічне середовище, що перебуває у стані постійного динамічного розвитку, примушує систему будь-якого рівня

та її керуючу підсистему постійно переглядати технологію прийняття управлінських рішень, які задаватимуть напрям подальшого розвитку. Практика показує, що на сучасному етапі економічних і суспільних “реформ та оновлення задля покращення життя людей” необхідне створення гнучкого управлінського механізму, досконалого і дієвого, який даватиме змогу оперативновирішувати проблеми взаємодії центра та регіонів. На сьогодні особливою важливістю отримують питання прогнозування та моделювання територіальної соціально-економічної динаміки, вивчення проблематики оптимізації прийняття державно-управлінських рішень. В умовах розвитку регіоналістики особливої актуальності набуває процес прийняття управлінських рішень, які сприятимуть соціально-економічному розвитку регіону загалом, а не тільки окремому суб’єкту господарювання. Виникає потреба у визначенні новітніх технологій прийняття управлінських рішень, що задовольнятимуть усіх зацікавлених сторін економічної діяльності конкретної території, а не тільки в межах конкретного підприємства.

Мета: визначення теоретичних засад та практичних рекомендацій щодо формування технології прийняття управлінських рішень в умовах соціально-економічного розвитку регіону, впровадження яких буде сприяти оптимізації державного управління на регіональному рівні.

Набирають сьогодні темп процеси інформатизації в усіх куточках країни, зокрема, впровадження концепції «Держава в смартфоні» поки що, лише у вигляді мобільного додатку «Дія». Але на всіх рівнях державного управління, як центрального завдання, ставлять підвищення ефективності управління на регіональному рівні на основі системного підходу до інформаційного супроводу діяльності органів влади та реалізації функцій управління, формування єдиного інформаційного простору, а також якісного інформаційно-аналітичного забезпечення вирішення оперативних і стратегічних завдань соціального і економічного розвитку регіонів. Подальша інтеграція процесів управління та інформатизації в соціальній сфері, сфері виробництва і управління призводить до необхідності створення Ситуаційних центрів управління різного призначення, інформаційно-аналітичних систем підтримки прийняття рішень (СППР), в яких організовуються процеси накопичення, аналітичного оброблення територіальної інформації, міститься інструментарій для системного моделювання соціально-економічного розвитку регіонів і прийняття рішень. Основне призначення СППР для державних, регіональних, муніципальних органів влади полягає у вирішенні наступного комплексу завдань:

- моніторинг соціально-економічних та фінансових показників з метою контролю та комплексного аналізу поточної соціально-економічної ситуації на регіональному рівні;

- аналіз територіальної інформації та виявлення тенденцій і закономірностей в накопичуваних даних;

- прогнозування стану галузевих (виробничих) і регіональних комплексів і виділення диспропорцій на ринках і відповідних точок зростання в соціально-економічній системі;

- аналіз впливу факторів різної природи на соціально-економічну ситуацію в регіонах;

- системне моделювання соціально-економічного розвитку регіонів на основі комплексу взаємопов’язаних імітаційних та оптимізаційних моделей;

- інформаційно-аналітична підтримка процесу прийняття управлінських рішень, що включає виконання різноманітних розрахунків сценарного і цільового типу соціально-економічного розвитку регіонів і оцінку наслідків прийняття рішення.

У сучасних умовах соціально-економічний розвиток регіонів є важливою стратегічною складовою муніципального управління, поряд з адміністративно-правовим регулюванням і бюджетної (фінансової та інвестиційної) політикою. На практиці розробка стратегії соціально-економічного розвитку пов'язана зі складанням довгострокового і короткострокового плану розвитку території. Відділ соціально-економічного розвитку здійснює:

- комплексний аналіз і прогнозування соціально-економічного розвитку регіону (території);
- формування зведеного плану розвитку території;
- управління соціально-економічним розвитком на основі комплексного дослідження соціально-економічної ситуації.

Вироблена стратегія багато в чому визначає зміст основних напрямків діяльності органів місцевого самоврядування:

- управління бюджетом і фінансами;
- управління економікою і підприємництвом;
- управління майном і землекористування;
- управління зовнішньоекономічною діяльністю;
- охорону навколишнього середовища та інші.

Методологічні та технологічні підходи до побудови СППР для державних, регіональних і муніципальних органів влади засновані на тому, що процес прийняття управлінських рішень характеризується високою інформативністю і складністю реальних проблем, що стоять перед органами влади та необхідністю проведення системного аналізу і цілеспрямованих аналітичних досліджень для їх вирішення, які потребують узгодження прийнятих рішень на всіх рівнях влади, а також між стратегічними цілями соціально-економічного розвитку завданнями оперативного, тактичного управління економічного, соціального, адміністративного характеру, тому являє собою ітеративний процес і включає ряд основних етапів [3].

Згідно з структурою системи управління регіоном виділяються три рівні прийняття рішень в галузі соціально-економічного розвитку: верхній, середній і нижній.

На верхньому рівні здійснюється макромодельовання соціально-економічного розвитку регіону та формування стратегії соціально-економічного розвитку регіону, вироблення програми розвитку. Розробка стратегії йде на рівні обласної державної адміністрації.

На середньому рівні йде вироблення конкретних управлінських рішень економічного регулювання ринку. Інформаційно-аналітична підтримка діяльності регіональних органів реалізується на рівні департаментів, управлінь та відділів обласної державної адміністрації.

Нижній рівень, з точки зору моделювання – інформаційний, на який надходить інформація з районів, місцевих органів управління. Зауважимо, що на цьому рівні здійснюється моніторинг, аналіз і короткотермінове прогнозування основних соціально-економічних і фінансових показників. Основні методи обробки інформації на нижньому рівні – відбір і агрегація необхідних для аналізу даних із різних джерел інформації (Автономних баз даних, Держкомстату України тощо), а також аналіз і прогноз порівнянних показників соціально-економічного розвитку на основі згладжування часових рядів, факторного аналізу.

Варто також поглянути на процес регіонального розвитку з точки зору концепції сталого розвитку, яка містить економічну, соціальну та екологічну складову. Всі дії в межах цієї концепції так чи інакше мають бути націлені на збалансування економічних, екологічних та соціальних інтересів громади регіону задля досягнення добробуту не тільки сучасного, але й наступних поколінь.

Алгоритм реалізації технології прийняття управлінських рішень у контексті соціально-економічного розвитку представлено на рис. 1.

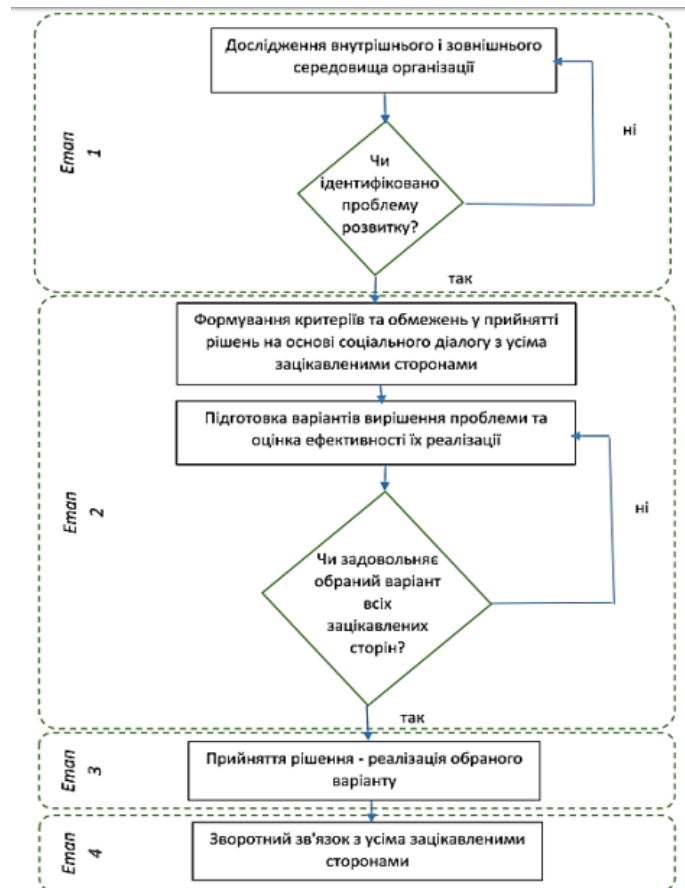

Рис. 1. Алгоритм реалізації технології прийняття управлінських рішень у контексті соціально-економічного розвитку

Усю технологію, представлену у вигляді алгоритму на рис. 1, можна умовно поділити на 4 етапи:

1. Виявлення проблеми: передбачає моніторинг поточної ситуації у внутрішньому і зовнішньому середовищі організації; у разі виявлення негативних показників розвитку – чітко формулювання проблеми, що потребує вирішення.

2. Визначення оптимального рішення – другий етап – передбачає визначення критеріїв та обмежень у прийнятті рішень, розробку варіантів за умови врахування інтересів усіх зацікавлених сторін. Врахування тих самих інтересів досягається за допомогою соціального діалогу – специфічної форми комунікаційного процесу між двома або більше сторонами в будь-якій сфері життєдіяльності, яка дозволяє дійти консенсусу щодо вирішення питань соціально-економічного розвитку суспільства. Залежно від масштабу виявленої проблеми цей діалог може відбуватися суто у внутрішньому середовищі організації (за участю двох сторін: керівництва і робітників), а може вийти за межі цієї системи і формуватися між представниками підприємства та зацікавленими сторонами, яких так чи інакше зачіпає виявлена проблема розвитку. Як зацікавлені сторони можуть бути регіональні (місцеві) органи влади, представники громади, неурядові організації, що захищають певні інтереси громадськості регіону тощо.

3. Як результат успішних консультацій та переговорів щодо наявних обмежень, критеріїв та варіантів усунення проблеми соціально-економічного розвитку має бути

прийняте компромісне рішення, яке задовольнятиме всі сторони діалогу. Саме воно і підлягає імплементації.

4. Останній етап – зворотний зв'язок з усіма зацікавленими сторонами, кожна з яких має повідомити про ступінь свого задоволення, та про вимірювані результати від реалізації обраного варіанта (якщо можливо зафіксувати кількісні показники). Зворотний зв'язок є необхідною умовою задля підвищення ефективності соціального діалогу та вдосконалення технології прийняття управлінських рішень у контексті регіонального розвитку. Він дозволяє виявити помилки, відхилення від запланованих результатів та відкоригувати спільні дії в майбутньому.

Основним системоутворюючим методом моделювання в задачах соціально-економічного розвитку регіону є метод імітаційного моделювання, який:

- дозволяє формувати узагальнену модель системи на основі єдиного фрейму даних;

- реалізує ітераційний характер розробки моделі, поетапний характер деталізації модельованих підсистем, що дозволяє поступово збільшувати повноту оцінки прийнятих рішень у міру виявлення нових проблем і отримання нової інформації;

- пропонує нову методологічну основу наукового дослідження - експеримент на імітаційній моделі (що дозволяє оцінювати наслідки прийнятих рішень не на живих людях, а на комп'ютерних моделях). Головною перевагою імітаційного моделювання є те, що експерт може відповісти на питання «Що буде, якщо?», Тобто за допомогою експерименту на моделі виробляти стратегію розвитку;

- широко застосовується в системах прийняття рішень, так як дозволяє аналізувати велику кількість альтернатив, стратегій, проводити сценарні розрахунки, досліджувати стохастичні системи в умовах невизначеності і т.д.,

- дозволяє вивчати динаміку розвитку соціальних систем. На макро-рівні модельного комплексу використовуються моделі і методи системної динаміки. Концепція системної динаміки дозволяє моделювати динамічні процеси на високому рівні агрегування, в основі неї лежить уявлення про функціонування динамічної системи, як сукупності потоків (грошових, продукції, людських і т.п.). Зміст базової концепції структуризації в методах системної динаміки може інтерпретуватися як спосіб структуризації диференціальних моделей, що базується на концепції потокової стратифікації систем. У загальній структурній схемі моделей системної динаміки виділені дві частини: мережа потоків і мережу інформації.

Висновки. Розгляд стану сучасних досліджень стосовно державного регулювання регіонального розвитку свідчить про те, що обґрунтуванню державної регіональної політики повинне передувати вироблення єдиних підходів до прогнозування та моделювання соціально-економічного розвитку. Перспективи подальших моделей соціально-економічного розвитку регіону та відповідної моделі державного управління. Отже, враховуючи все вищезазначене, технологія прийняття управлінських рішень у контексті соціально-економічного розвитку регіону – це послідовність дій із найбільш ефективним використанням матеріальних, інформаційних та людських ресурсів, застосування яких дозволяє обрати оптимальний варіант розвитку суб'єкта економічної діяльності (підприємства організації) з урахуванням інтересів усіх зацікавлених сторін (у внутрішньому середовищі організації та поза її межами) задля забезпечення сталого соціально-економічного розвитку регіону.

Список використаних джерел

1. Бабчинська О. Новітні методи прийняття управлінських рішень та їх особливості в економіці України / О. Бабчинська, С. Собчук // Вісник Хмельницького національного університету. – 2012. – № 2. – Т. 1. – С. 22–25.

2. Бурдун А. Цілі та критерії соціально-економічного розвитку регіону [Електронний ресурс] / А. Бурдун // Державне будівництво. – 2008. – № 1. – Режим доступу: <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/db/2008-1/doc/2/14.pdf>.

3. Зеленко О. Технологія прийняття рішень в системі економічних відносин / О. Зеленко // Технологія. – 2016: матеріали міжнар. наук.-техн. конференції 22–23 квітня 2016 р. м. Сєвєродонецьк Ч. II (укл. В. Тарасов). – Сєвєродонецьк: СЛУ ім. В. Даля, 2016. – 243 с.

4. Квасницька Р. Аналіз підходів до прийняття управлінських рішень / Р. Квасницька, О. Дерикот // Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу. – 2012. – № 4(20). – С. 80–83.

5. Коваль О. Технологія процесу розробки і прийняття управлінських рішень в підприємстві / О. Коваль // Теорія і практика громадського розвитку. – 2012. – № 9. – С. 257–259.

6. Кузнецов И. Механизмы и методы принятия и реализации управленческих решений в современных рыночных условиях / И. Кузнецов // Социально-экономические явления и процессы. – 2010. – № 6 (022). – С. 103–106.

7. Ситник Л. Розроблення та прийняття управлінських рішень в антикризовому менеджменті / Л. Ситник // Вісник Донецького університету. Серія В: Економіка і право. – 2007. – Вип. 1. – С. 47–51.

MODELING SUPPORTING SYSTEMS FOR DECISION-MAKING SOCIAL AND ECONOMIC DEVELOPMENT OF

Abstract. *Statistic and technological methods take a look at the motivation of the automatic recognition systems for regional and state organs of power, based on new technologies. The main structure of the model complex with social and economic development is described, which is based on the methods of system dynamics and the current technologies of modeling.*

Keywords: *decisionsupportsystems, socio-economicdevelopment, systemsmodeling, regionaldevelopment.*

Олена Косовець

МОДЕЛІ НАВЧАЛЬНОГО ДИЗАЙНУ ДЛЯ «ПЕРЕВЕРНУТОГО» НАВЧАННЯ У ЗАКЛАДАХ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

Анотація. У статті розглядається педагогічна проблема реалізації змішаного навчання у закладах професійної освіти. «Перевернуте» навчання являє собою одну з форм змішаного навчання, де учні самостійно переглядають онлайн-лекції до занять, а потім беруть участь в навчальних заняттях в класі, взаємодіючи з однолітками і викладачами. Хоча концептуальна основа «перевернутого» навчання може бути інтуїтивно привабливою, її дизайн і реалізація пов'язані зі значною складністю. Мета статті полягає у розгляді моделей для «перевернутого» навчання у закладах професійної освіти, які допоможуть викладачам, асистентам і дизайнерам у створенні відповідного поєднання індивідуальних онлайн-лекцій і спільних очних навчальних заходів.

Ключові слова: *змішане навчання, перевернуте навчання, навчання у режимі онлайн, модель перевернутого навчання.*

Постановка проблеми. Пріоритетним напрямом реформування системи освіти є оновлення методів навчання із застосуванням сучасних інформаційно-комунікаційних технологій. Методи змішаного навчання стали поширеною практикою організації навчального процесу в коледжах і університетах. Хоча концептуальна основа «перевернутого» навчання може бути інтуїтивно привабливою, її дизайн і реалізація пов'язані зі значною складністю.

Мета статті полягає у розгляді моделей для «перевернутого» навчання у професійних навчальних закладах, які допоможуть викладачам, асистентам і дизайнерам у створенні відповідного поєднання індивідуальних онлайн-лекцій і спільних очних навчальних заходів.

Аналіз попередніх досліджень. Проблеми використання моделей змішаного навчання в системі освіти присвячені праці М. Kerres [8], С. de Witt [8], А. Dennis [7],